

Slutningen af sit Foredrag. Nu er Forholdet ganske rigtig dette; som det ærede Medlem anførte, at i de allerfleste større Handelsfalltboer, i de allerfleste mere indviklede, de vanskeligste og største Boer, bestilles der Skiftekommissærer. Jeg tror imidlertid, det er med fuld Føie, at Lovforslaget udtaler, at Bestikkelsen af Skiftekommissærer ikke maa finde Sted for Fremtiden. Det maa vistnok under en velordnet Retstilstand anses for at være noget Utilbørligt, at det skal være en dagligdags Gjerning at indsætte ekstraordinære Retter eller Autoriteter til at behandle Borgernes Anliggender. Man kan med Føie forlange, at Retsvæsenet skal være ordnet saaledes her i Landet, at man kan gaa til de ordinære Retter og Myndigheder og faae sine Sager klarede, og at der ikke skal, vel at mærke paa Borgernes Beføstning, i det enkelte Tilfælde bestilles eller indsættes særegne Myndigheder til at behandle Sagerne; og disse ekstraordinære Kommissærer have tilvisse ikke arbejdet gratis. Nei, det, der har gjort Behandlingen af de større Falltboer saa dyr, har netop været, at man har havt Skiftekommissærer. Skiftekommissærerne kunne været meget fortreffelige Mennesker, men de lade sig ogsaa godt betale, og samtidig med, at de private Borgere have maattet betale Skiftekommissærerne, have de vel at mærke ogsaa maattet betale Staten de Gebyrer, som tilkommer den for Boets Behandling. Denne, som jeg tør kalde det, Uvane foreslaar Lovforslaget at afskaffe, og naar man er bleven opmærksom paa Sagens rette Sammenhæng, tror jeg heller ikke, at der kan være Tvivl om denne Ting. I Dyrigt har denne Indretning med Skiftekommissærer i næsten ethvert større Bo ogsaa en anden Side, hvorfra den med Rette kan angribes. Disse Skiftekommissærer blive nemlig i Reglen forordnede efter Andragende fra Kreditorerne; men er det alle Kreditorer i Boet? Nei, Skiftekommissærer blive forordnede paa en Tid, da der ikke engang har været Leilighed for alle Kreditorerne til at melde sig. Det er altsaa enkelte Kreditorer, der have skyndt sig med at melde sig, der faae den væsentlige Indflydelse paa Bestikkelsen af disse Skiftekommissærer. Det er ikke

rigtigt. Jeg vil ikke dermed udtale, at der har været Tilfælde, hvor man med Grund har kunnet reise Beskyldning for Partifkthed fra Skiftekommissærernes Side; men jeg siger, at det er tilstrækkeligt, at Forholdet er ordnet saaledes, at der gives Anledning til at komme med en saadan Anke, og at der kunde synes at være Noget, der taler for den. Medens jeg er ved Skiftekommissærerne, skal jeg i Dyrigt føie til, at det forekommer mig, at de formentlige praktiske Hensyn, der kunde anbefale eller have kunnet anbefale en saadan Fremgangsmaade som den, man hidtil har brugt ved Indsættelsen af Skiftekommissærer, sse fuldkommen Gjyldest ved den Ordning, som der er foreslaaet i Lovforslaget, navnlig saaledes som det er blevet yderligere udviklet i Landssthinget. Jeg sigter herved til, at Kreditorerne selv kunne vælge den eller de Mænd, nemlig Kurator eller Kuratorer, som i Virkeligheden komme til at overtage hele Bestyrelsen af Boets Anliggender, og som i Virkeligheden faae de samme Forretninger, som Skiftekommissærerne hidtil have havt. Jeg tror ganske sikkert, at dette vil blive billigere. Men jeg tror fremdeles, at de forskjellige Bestemmelser, som ere optagne i Lovforslaget om kortere Terminer osv., som jeg ikke nu skal gaa nærmere ind paa, maa føre til det Resultat, at det ogsaa bliver hurtigere. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds syntes ikke at være tilfreds med denne Henvisning til Kurator eller Kuratorer, fordi formentlig disse Kuratorer ikke vare stillede tilbørlig frit, de skulde forhandle med Kreditorudvalget, stundom ogsaa med Skifteretten og Skiftesamlingen. Jeg forstod ham maasse ikke ganske rigtig, om det ikke ogsaa var hans Mening, at han ikke var fornøiet med den Kontrol, der skulde føres med Kurators Bestyrelse af det hele Pengevæsen; jeg skal i ethvert Tilfælde senere gjøre en Bemærkning desangaaende. Hvad nu det angaar, at Kurator i visse Tilfælde skal konferere med Kreditorudvalget, da maa jeg maasse først bemærke, at i de Boer, som ikke ere af større Omfang eller Betydning, staar det jo i Kreditorernes Magt helt at blive fri for Anvendelsen af dette Institut, Kreditorudvalget; men Hovedtingen er, at de Tilfælde,